

Nr 1288

av herr Romanus m. fl.
om ekonomiskt stöd vid adoption.

Man har beräknat att mer än vart tionde äktenskap är ofrivilligt *barnlöst*. Att genom adoption skaffa ett eller flera barn utgör en möjlighet som de ofrivilligt barnlösa undersöker. Att adoptera ett svenskt barn blir allt svårare då antalet sådana barn, som är tillgängliga för adoption, sjunker stadigt. Orsaker till detta är ändrad abortpraxis, preventivmedel och det socialpolitiska trygghetssystem för ensamstående mödrar som numera fungerar allt bättre liksom en positiv förändring av synen på den ensamstående modern över huvud taget.

Intresset för utländska adoptioner har ökat drastiskt de senare åren: 1964 kom sex koreanska barn till Sverige, 1971 kom närmare 1 000 barn från en rad länder i olika delar av världen. Ett annat inslag i bilden är troligen också ett ökat internationellt engagemang och en bättre identifikation med de svåra situationer som människor, och särskilt barn, har i flertalet utvecklingsländer. Många unga familjer – alldeles oavsett frivillig eller ofrivillig barnlöshet – väljer adoption som ett naturligt och likvärdigt alternativ till att själva föda barn.

Genom riksdagens beslut den 16 maj 1973 har beslutats vissa ändringar, som stärker stödet vid eget barns födelse och som ökar möjligheterna för fadern att vara med och dela ansvaret för barnets vård redan från födseln. Bl. a. omvandlades moderskapsförsäkringen till en "föräldraförsäkring" med en s. k. föräldrapenning som grundläggande kontantstöd åt alla som väntar eller nyligen fått barn. Föräldrapenning utgår i sju månader med lägst 25 kr. per dag. Detta är en angelägen och betydelsefull reform.

För adoptivföräldrar finns emellertid den begränsningen att föräldrapenning utgår endast under tiden till dess barnet blivit nio månader. Om barnet vid ankomsten är sju månader, utgår således föräldrapenning under endast två månader. Folkpartiet föreslår i en partimotion att föräldrapenning skall utgå till adoptivföräldrar på samma villkor som till andra föräldrar, om adoptivbarnet är under sju år.

Utgifterna i samband med själva adoptionen är betydande. Kostnaderna för adoption av svenskt barn är ringa. Kostnaderna för adoption av utländska barn växlar, enligt uppgift vanligtvis mellan 3 000 och 8 000 kr.

Detta utgör ett hinder för många unga familjer. Förhållandet kan sålunda bli att lämpliga unga familjer önskar adoptiv barn som ersättning för ofrivillig barnlöshet men på grund av bristande ekonomiska resurser tvingas att avstå från att genomföra adoptionen.

Kostnaderna i form av mödra- och sjukhusvård som samhället får bära i samband med att barn föds är icke ringa. Det finns starka skäl för att de som önskar adoptera ett barn får ekonomiskt stöd av samhället för att genomföra adoptionen. Möjligheterna att bereda ekonomiskt stöd för adoption och skäligen omfattning av sådant bör utredas.

Med hänvisning till ovanstående hemställs

att riksdagen beslutar att hos regeringen hemställa om utredning rörande ekonomiskt stöd till adoptivföräldrar för kostnader i samband med en adoptions genomförande.

Stockholm den 27 januari 1975

GABRIEL ROMANUS (fp)

MARTIN HENMARK (fp)

ROLF SELLGREN (fp)